

Mag. Aljoša Lavrinšek
Osnovna šola Podgorje

Ustvarjalno delo na OŠ Podgorje

Osnovna šola Podgorje pri Slovenj Gradcu je podeželska šola z dvema podružnicama. Na podružnici Šmiklavž, ki leži pod Graško goro, poteka pouk v dveh kombiniranih oddelkih – v enem oddelku 1. in 2. razred in v drugem oddelku 3. in 4. razred. Na podružnici Razbor, ki leži pod Uršljo goro, se izvaja celoten program devetletne osnovne šole v treh oddelkih s trojno kombinacijo. Zaradi nihanja števila prebivalstva in s tem števila šoloobveznih otrok smo izkušnje na področju dobre prakse poučevanja v kombiniranih oddelkih pridobili tudi na matični šoli.

Zagotovo skupino dveh programskih razredov še posebej v sklopu prve triade, ko poteka opismenjevanje, ni enostavno poučevati. Na tem področju moram absolutno pohvaliti tvorno delo aktiva za razredno stopnjo, kjer si učiteljice redno izmenjujejo ideje, kako z različnimi pristopi preseči težavo kombiniranega pouka. Ideje in nasveti prej predvsem učiteljic, ki učijo v kombiniranih oddelkih na podružnicah, zdaj prihajajo tudi od učiteljic, ki nimajo dolgoletnih izkušenj.

Veliko možnosti za učinkovitejšo poučevanje dveh razredov hkrati smo našli tudi z uporabo informacijsko komunikacijske tehnologije (IKT). V vsaki učilnici na vseh treh šolah smo namestili interaktivno tablo in računalnik z dostopom na splet. Nekatere učiteljice, že večje uporabe tehnologije, so uporabile opremo takoj, druge so jo začele uporabljati pozneje. Za vse so e-šolstvo in drugi ponudniki pripravili več izobraževanj. Izobraževanje seveda ni bilo dovolj za razširjeno uporabo. Šele izmenjava izkušenj znotraj aktivov in skupno načrtovanje je bilo ključno, da je danes uporaba razširjena in pomagati je treba samo še iz tehničnih razlogov. Veliko je na tem področju preizkušenega kot zelo uporabnega, pa vendar se najdejo vedno nove možnosti, ki v današnjem modernem času, času hitrih sprememb na vseh področjih, naredijo izobraževanje kakovostnejše. Znotraj IKT za pouk je treba omeniti uporabo

spletnih učilnic. Učiteljice jih precej uporabljajo tudi na razredni stopnji. So del pripomočkov za dodatno delo učencev pri pouku ali doma, uporabijo se za komunikacijo s starši, z učitelji ali pa so čisto običajen medij za strukturirano shranjevanje učnega gradiva, ki je dostopno, kjer koli je dostop do spleta. Verjamem, da je k tako razširjeni uporabi teh »navideznih« učilnic pripomoglo tudi večurno izobraževanje našega računalničarja, ki tvorno sodeluje pri rojevanju novih idej uporabe IKT pri pouku na vseh treh šolah na razredni in predmetni stopnji.

V vsej vnemi uporabe elektronskih pripomočkov obstaja nevarnost, da obrnemo izobraževanje v čisto drugo smer, ki je oddaljena od realnosti življenja. Tega se močno zavedamo. Naša šola je EKOŠOLA in vsakdanji pouk vedno bolj upošteva cilje, ki so vodilo takih šol. Vedno bolj opažamo, da se razmišljanje in delovanje selita tudi v domove naših učencev. To področje je eno izmed tistih, kjer množično ugotavljamo, da smo oslabili. Odnos do soljudi in odnos do okolja, v katerem živimo, je treba prenoviti. Ponovno odkrivanje stika z naravo, od katere smo neposredno življenjsko odvisni, želimo spodbuditi z gojenjem vrtnin v šolskih vrtovih, kjer sodelujemo z društvom AJDA, ki poudarja biodinamični način pridelovanja. Na področju sadjarstva bomo dejavnosti načrtovali v naslednjih letih. Za Slovenijo so gozdovi veliko bogastvo in z najmlajšimi želimo vzpostaviti prvi pristen stik tako, da posadimo na začetku šolanja v gozdu njihovo drevo v sodelovanju z Zavodom za gozdove. Tej in podobnim dejavnostim v povezavi z gozdom bo treba v prihodnje nameniti več časa. Poleg EKOŠOLE je pri dvigu zavesti in odgovornosti vseh, tudi najmlajših, pomagal projekt Zdrav življenjski slog, v katerem bomo sodelovali še v prihodnjem šolskem letu. V oba projekta so vključeni skoraj vsi učenci in brez sodelovanja učiteljev, še posebej pri časovnem ali vsebinskem prilagajanju urnika z različnimi dejavnostmi

zastavljenih ciljev, ne bi mogli doseči. Seveda to prav gotovo ne bo dokončno pozdravilo skrb zbujačnega stanja v družbi in nujno bomo morali poiskati nove ali stare preizkušene načine, da bodo rezultati vzgojnega delovanja še boljši in da bodo še bolj delovali tudi na starejše, ki mnogo-krat lažje spregledajo ravno s pomočjo otrok. Učenci na razredni stopnji tvorno sodelujejo na različnih likovnih natečajih: od tistih na šolski pa do tistih na mednarodni ravni. Zelo so motivirani pri ustvarjanju likovnih izdelkov. Natečaje izbirajo učiteljice tako, da izpolnijo še kakšen vzgojni cilj. Pri iskanju tehnik in izbiri natečajev sodeluje tudi učitelj likovne vzgoje, ki poučuje na predmetni stopnji. Ko so za svoje delo učenci nagrajeni z najboljšimi uvrščenimi mesti, se njihova motivacija za sodelovanje še krepi. Stopnja razvoja učencev v prvi triadi omogoča vtis določenih znanj in spretnosti hitreje kot pozneje. Tako smo razmišljali tudi na področju plavanja in učenju tujih jezikov. Plavalnega tečaja se poleg

tretjih razredov udeležijo še prvi in drugi razred. Veseli smo, da se stopnja plavalne pismenosti tako iz leta v leto izboljšuje. Poučevanje angleščine se pri nas začne že v prvem razredu in se prilagojeno izvaja do začetka obvezne ure v četrtem razredu. podobno bomo začeli poučevati tudi nemški jezik.

Ker so šole na podežlju, smo z dejavnostmi kraja, predvsem na kulturnem področju, tesneje povezani. Na krajevnih prireditvah redno sodelujemo ali pa jih v celoti organiziramo sami. Učenci iz cele šole tvorno sodelujejo s pevskimi, dramskimi in drugimi točkami.

Vse, kar sem zapisal, je vključevalo razredni pouk, večino pa bi lahko zapisal tudi za predmetni pouk. Večina dejavnosti so dejavnosti cele šole. Predmetni učitelji sodelujejo z razrednimi. Skupaj načrtujejo, skupaj razvijajo in skupaj vidijo cilje, ki jih morajo doseči otroci ob koncu posameznih razredov oziroma ob koncu šolanja. Verjamemo, da bomo povezovalno naredili več in lažje. ■

Nik Gjerkeš, 4. r.
Mentorica: Vesna Čuček

